

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andrei Șaguna

Abonamentul:

Un an 2000 Lei. — Șase luni 1000 Lei. — Trei luni 600 Lei. — O lună 200 Lei. — Pentru bănci, autorități și străinătate un an 5000 Lei. — Pentru America 3 Dolari. Abonament de sprijin 5000 Lei

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile

se adresează ADMINISTRAȚIEI ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Stat creștin

„Statul național țărănesc este un stat creștin”. Așa a declarat dl I. Mihalache, vicepreședintele partidului național-țărănesc, în marele său discurs de Duminecă dela sala „Aro” din capitală. „Țăranul, a mai spus d-sa, este mistic și religios — cum sunt toți țărani din lume”. De aceea, „un stat țărănesc nu poate fi un stat ateu”, ci „un stat religios — un stat creștin — care înțelege și rostul altor culturi și pe care le respectă cinstit”.

Iată o declarație clară și o atitudine fermă și bine întemeiată față de Biserica creștină. Atitudinea marelui partid național-țărănesc, pe care o așteptam încă de mai multă vreme. Ea dovedește că oamenii din fruntea partidului național-țărănesc sunt într-adevăr exponenții năzuințelor celor mai adânci ale sufletului românesc.

Căci, cine ar îndrăzni să se prezinte ca exponent al țărănimii românești — adică al celor 80% din populația țării — fără să țină seamă că în formula sufletească a acestor țărani predomină credința în Dumnezeu, acela s'ar dovedi poate un bun mânuitor de vorbe, dar nevoile supreme ale poporului românesc nu le-ar reprezenta.

Numai cine nu se simte puțin țăran, cine s'a născut și a trăit între zidurile marilor orașe, numai acela nu-și poate da seama de ce înseamnă credința poporului. Cine a trăit însă țărănește la sate sau măcar și-a petrecut copilăria între țărani, simte toată viața un fel de nostalgie pentru acel duh de sărbătoare pe care creștinismul românesc îl imprimă satelor noastre. Toată munca românului și toată producția sa sufletească poartă adânc imprimată pecetea creștinismului. Dela leagăn și până la mormânt, românul este însoțit în toate actele mari ale vieții lui de slujbele Bisericii și toate muncile sale sunt fixate în legătură cu sărbătorile de peste an. S'ar putea spune că viața satelor noastre este o imensă liturghie care leagă pământul cu cerul și pe oameni între ei.

Pământul însuși poartă o semnificație deosebită în cugetul poporului, pentru că, „țăranul trăiește lângă pământ, în care

își știe îngropați strămoșii, pe care îi pomenește în zile mari cu slujbe în biserici”. De aceea, „un stat de țărani este un stat de tradiție — ceea ce nu înseamnă un conservatorism social, căci niciun țăran nu dorește să-și conserve sărăcia — dar este un conservatorism național, un sentiment de legătură cu pământul pe care l-a apărut din moși-strămoși, când patria se confunda cu moșia — și se apără afară de hotare”.

Cu alte cuvinte, pământul e sfânt pentru popor, căci el ne ține și ne hrănește. Din el suntem și în el ne vom întoarce, cum cântă Biserica creștină. Pe el ne-am născut, de el suntem legați prin toate fibrele ființei noastre și chiar când ne-am despărțit o clipă de mirosul revenelii lui, îi ducem dorul și, până la sfârșit, ne simțim bine numai când ne înapoiem lângă pământ.

De aceea, cine ar încerca să înăbușe religiozitatea sufletului românesc, n'ar izbuti în veac. Cine ar încerca să canalizeze în altă parte iubirea de glie a țăranului

român, și-ar pierde vremea în zadar. Iar cine ar izbuti cumva să clatine tradiționalismul poporului acestuia, i-ar frânge însăși pârgia de rezistență sufletească, l-ar desorienta și l-ar nimici.

Tradiționalismul poporului românesc nu este obscurantism, nici stagnare, ci chiag sufletească și temei pentru o firească dezvoltare a minunatelor însușiri cu care Dumnezeu a înzestrat neamul românesc. Tradiționalismul românesc înseamnă cumințenie, echilibru, pondere, trăinicie. Înseamnă un depozit de valori spirituale câștigate cu trudă, pe'ndelete, și care nu se vrea risipit la iușală, pentru cine știe ce experiențe hazardate. Un tradiționalism care a îngăduit poporului românesc să se menție peste veacuri, dar care l-a lăsat deschis pentru progresele repezi pe care le-a realizat la vreme potrivită.

Fie deci ca toți exponenții politici ai poporului românesc să-și plece urechea și să asculte bătaile inimii acestui popor și numai după aceea să pășească la alcătuirea programelor politice. Atunci vor purta pe drept titlul de exponenți ai sufletului românesc, iar programele lor vor fi pătrunse de duh creștin și de sfânta iubire de pământul Patriei.

Emilian Vasilescu

Să se aplice armistițiul!

Posturile noastre de radio, în emisiunea lor de azi dimineață (4 l. c.), au difuzat textul unei scrisori pe care dnii General Locotenent Vinogradov, locțiitorul Președintelui Comisiunii pentru aplicarea armistițiului, și General de Gardă Vasilev, șef de Stat Major, au adresat-o dlui General de Corp de Armată Adjutant Constantin Sănătescu, Președintele Consiliului de Miniștri.

Scrisoarea, redactată în termeni corecți dar fermi, atrage atențiunea Guvernului nostru asupra faptului că armistițiul — mai ales în ce privește prevederile art. 2, 5, 8 și 11 — nu se aplică loial și sincer de către autoritățile române.

Guvernul român este invitat să procedeze rapid și conștiincios la îndreptarea acestei situații insuportabile. —

Este de așteptat ca prevederile armistițiului SĂ SE APLICE FĂRĂ ÎNTĂRZIERE și FĂRĂ EZITARE! Țara nu poate fi făcută responsabilă de neglijențele autorităților însărcinate cu rezolvirea acestei probleme.

Mesaj de condolență

După încetarea din viață a Arhiepiscopului de Canterbury, I. P. S. Arhiepiscop Alexe, al Lenin-gradului și locțiitor de Patriarh, a trimis bisericii anglicane un mesaj de condolență, exprimând, în același timp, și via sa admirare pentru această biserică.

Prăpăd de fier și foc

Londra 4 — Numai în cursul lunii Octomvrie a. c., aviația aliată a lansat asupra Germaniei peste o sută mii tone de bombe.

Tot în cursul acelei luni, au fost efectuate peste 40 mii ieșiri avion împotriva teritoriului german.

Prețul cerealelor

București 4 — Subsecretariatul de Stat al aprovizionării face cunoscut, că prețul cerealelor este cel fixat prin deciziile ministeriale în vigoare.

Cei ce pretind sau oferă prețuri mai mari sau mai mici decât cele oficiale, vor suferi sancțiunile legii.

Ofensiva „no stop” contra Budapestei

Tancurile Mareșalului Malinovski au luat contact cu centura exterioară de apărare a Budapestei. Ea are forma unui arc de cerc ale cărui capete se sprijinesc pe Dunăre, la Sud-Vest și Est de capitala Ungariei.

Tunurile sovietice se aud la Budapesta. În oraș, a izbucnit panica. Marii bogătași fug care încotro, dar lipsesc autovehiculele, cari au fost rechiziționate de nemți și de agenții lui Szállassy.

Comunicat

București 4 — Comisiunea română pentru aplicarea armistițiului pune în vedere tuturor deținătorilor de autovehicule de fabricație sovietică să le declare până în 6 l. c. la forurile competente. Altminteri, vor suferi sancțiuni severe.

Nr. 9476/1944

Comunicat

Aducem la cunoștință oficiilor protopopești și parohiale că Președinția Consiliului de miniștri prin adresa Nr. 305203/S. din 17 Octomvrie 1944, a dispus ca pe viitor să nu se mai întocmească Jurnale pentru colecte publice. În consecință, de acum înainte, nu se vor mai solicita Ministerului aprobări pentru apeluri la contribuția benevolă a publicului.

Sibiu, din ședința secției bis. dela 31 Aug. 1944.

Consiliul Arhiepiscopesc

Belgia eliberată

Londra 4 — Odată cu lichidarea de către trupele aliate a pungi germane de pe fluviul Escant, a fost eliberat întreg teritoriul Regatului belgian.

De vorbă cu părintele David Lazăr din Cristești-Mureșului

E suficient să stai de vorbă doar cu un singur Român din plaiurile înstrăinate odinioară de porunci și vreri adverse, ca să-ți faci o idee clară despre zbuciumul clipeilor care au trecut, despre măreția și sublimul clipeilor de față. E suficient ca el să-și depene firul amintirilor dintr'un trecut recent, ca în fața sufletului tău de frate, înțelegător al durerilor fraților tăi, să-ți se prezinte ca într'o vastă panoramă, crâmpie din marea durere a Românilor rămași sub oblăduirea unei coroane, care mai presus de toate se pretindea apostolică.

Suflet lângă suflet, fratele până acum încătușat, își destăinuie fratelui rămas liber amarul trecutului, gândurile sale față de prezentul ce se desfășoară sub semnul desrobirii, dorurile și năzuințele, în seninul fericirii unei Români puterice și înfrățite.

— Spune-mi, Părinte David, viața sfinției Tale, și a credincioșilor pe care i-ai păstorit, în timpul când silnicia poruncii streine ne-a despărțit, în timpul când doar gândurile noastre aveau voie să se unească.

Ochii Părintelui privesc în depărtări.

El își adună amintirile risipite în întinsul unui trecut amar și greu de fărâdelegile asupritorilor.

— „Sunt fericit și mulțumesc Bunului Dumnezeu, că am supraviețuit, împreună cu întregul meu popor, în mijlocul urgiei, care s'a deslănțuit asupra noastră cu o furie de nedescris. Am rămas cu orice risc la datorie. Nu m'am gândit decât la faptul că va trebui să fac totul, pentru ca să fiu cât mai de folos Bisericii și Neamului. Eram din primul moment convins, că acest act de mare îndrăzneală cere luptă continuă și suferință cu abdicarea dela orice interes personal.

Din primul moment știam ce mă așteaptă: persecuții, batjocuri, maltratări și umilinți. Dădeam totuși slavă lui Dumnezeu, pentru misiunea frumoasă ce mi-a încredințat în clipele cele mai grele ale neamului meu. Suferința noastră a întrecut însă orice limită.

Credincioșii mei au fost loviți, deposezați, internați în lagăre, duși la munci, înfometați. Crucea din mijlocul satului a fost batjocorită în răgnete păgâne și lovită cu pietre. Când persecuția creștea în intensitate — și aceasta se întâmpla foarte des — drumul de acasă până la biserică era un adevărat act de curaj. Tot timpul aveam impresia că orice se lucrează, era îndreptat împotriva noastră. Ne-au împovărat cu impozite, ce se majorau mereu în mod cu totul arbitrar.

În timpul din urmă, administrația maghiară a făcut să se publice decizia, că în Dumineci și sâr-

bători se poate munci la fel ca în celelalte zile. — Atât au așteptat Ungurii din sat. Românii erau puși să facă aproape toate corvezile. Iarna erau scoși, — mai ales Dumineci, să curețe șoseaua principală de zăpadă. În ziua de Bobotează, ei au fost siliți să care lemnele de foc pentru învățătorii unguri.

De școală nu mai vorbim. S'a căutat metodic ca, toți copiii români să fie aduși în stare de îndobitocire. Trei ani de zile nu s'a predat abecedarul românesc, nici măcar în școalele așa-zise „cu limbă de predare românească”, școli care nu au avut decât un caracter pur propagandistic. Lipsiți de lumina învățăturii dobândite în școală, românii își topeau sufletele în slova rugăciunii, căutându-și refugiu în biserici. — Cu adevărat, noi nu am avut sărbătoare adevărată, decât în sfânta biserică și în cercul restrâns al familiei. — Eram mereu covârșit de impresia, că prin felul nostru de trai reedităm viața primilor creștini, viața creștinilor din catacombe.

Însfârșit ne vedem desrobiți.

Nu putem descrie bucuria ce o simțim cu toții, când vedem pe bravii noștri ostași liberatori.

Când am văzut pe primul ofițer român pășind mândru în sat, maiorul Paicu, aveam impresia că văd în el Arhanghelul dreptății românești. Mai târziu am primit vestea că a fost grav rănit. Sunt mulți răniți și morți pentru acest sat. Jertfa lor, sângele lor scump vărsat pentru libertatea noastră, nu va rămânea însă fără de roadă. Țara noastră se va ridica din nou la locul ce-l merită sub soare.”

Glasul părintelui a încetat să se destăinue. Ochii lui sunt însă lumini. Ei văd deslușit zările întinse cât cerul ale unei Români renăscute prin jertfa sublimă a celor mai scumpi din fiii ei: eroii căzuți cu visul reîntregirii în suflet.

Pr. Căpitan N. Modoiu

Intru pomenirea regretatei Maria P. Cosma

În loc de cunună la mormântul marei binefăcătoare a tineretului studios din Sibiu, Maria P. Cosma, dl prof universitar I. Lupaș și soția sa dăruiesc Reuniunii femeilor române Sibiu, suma de Lei 5000 (Cincimii), cu destinațiunea de a fi alăturată la un fond care va purta numele binecuvântat al adormitei întru Domnul.

FARMACILE DE SERVICIU

Dum. 5 Nov. Wermscher E. Piața R. Ferdinand 17
Luni 6 Nov. Lieb Victor Regina Maria 59
Marți 7 Nov. Pop Victor Regina Maria 36
Mercuri 8 Nov. Müller E. Piața R. Ferdinand 10
Joi 9 Nov. Timal Siegfried, str. Turnului 18
Vineri 10 Nov. Zobel Fritz str. Ocnei 2

In slujba idealurilor înalte...

Incertitudinea în care bălăbe lumea de azi și gravitatea dezaxării în care se vede căzută, impune — și pe bună dreptate — o serie de întrebări cu privire la prezent, și mai ales la viitorul umanității. Așa se întreabă lumea: Care este cauza acestor involburări atât de neînțelese? De unde și pentru ce atâta suferință? Ce va fi de lumea aceasta?...

Unii s'au pripit să arunce, vina acestei stări haotice, pe civilizație și pe corelatul ei, mașinismul, tehnica.

Dacă vor avea, sau nu vor avea, dreptate, rămâne de văzut.

Dacă civilizația de azi — mai bine zis — hipertrofia civilizației de azi — este considerată o anomalie și cauza stării tulburi în care ne aflăm, aceasta nu pentru că ea ar fi un rău în sine, ci pentru că nu este expresia unei culturi organice, că nu e articulată într'un corp ca rezultat al unor idealuri superioare, că nu e consecința armonică a unui sistem de principii (Anton Dumitru: Orient și Occident, p. 62); că civilizația modernă se găsește într'o situație proastă, fiindcă nu ni se potrivește. Ea a fost construită fără o cunoaștere a adevăratei noastre naturi: E datorată capriciului descoperirilor științifice, poftei oamenilor, iluziilor, teoriilor și dorințelor; înălțată de noi, ea nu e făcută pe măsura noastră» (Dr. Alexis Carrel: Omul ființă necunoscută, ed. II trad. de Lia Busuiocanu).

Și dacă mașinismul de astăzi formează mijlocul cel mai eficace de distrugere a tot ce genul uman a putut crea și înfăptui în vremuri pașnice, apoi aceasta nu se datorește faptului că mașina în sine ar fi un rău, ci faptului că ea nu se integrează ca o valoare într'un sistem de valori principal. Dacă omul subordonează mașina unei idei înalte, — aceasta îl va servi; dacă el creiază mașina fără niciun motiv superior, mașina poate căpăta o independență și o activitate afară de interesele lui; ea poate să-l depășească și avalanșa mașinismului orb poate la un moment dat să răstoarne însăși omenirea. Mașina a devenit, în cazul acesta, mai puternică decât omul (A. D. Orient și Occident, p. 63).

Așa dar, nu mașinismul în sine și nici amploarea unei civilizații ruinează omenirea, ci absența unor criterii care să o fundeze, a unor idealuri superioare în slujba cărora să se concentreze toată potența noastră psihică și fizică.

Atunci, cine-i vinovatul acestui dezastru?

Răspunsul este cu atât mai greu, cu cât ne îndepărtăm mai mult de noi, căci cine poate fi mai vinovat decât omul. — Absența conștiinței comorilor spirituale ce zac în noi, este singurul motiv al nesiguranței în care ne mișcăm; depărtarea de noi înșine și adormirea omului lăuntric.

Se impune, deci, cu necesitate categorică, o întoarcere în noi înșine,

o concentrare a propriei noastre ființe din risipirea în care ne aflăm, un examen al propriilor noastre scăderi și a propriei noastre conștiințe întunecate și adormite; o «epurație» generală de toți agenții satanici care sabotează spiritul nostru.

Nu forța brută, nici civilizația rău înțeleasă și nici mașinismul orb păstrează națiunile, ci moralul întărit, purificat.

Încă un ideal superior către care trebuie să tindem, este și coborârea lui Hristos în suflete; să ne forțăm pentru a fi în stare să-l adoptăm, înainte de a-l judeca.

Apropierea de noi și de cer, este menirea noastră și porunca ceasului de față. Căci «plinătatea și culmea fericirii pentru om este să calce în picioare orice dorință pătimasă și să se avânte spre ceruri... Când te vei fi înălțat spre acele piscuri ale contemplării, vei zămbi privind frământările omeniești și vei zice: frământări de furnici pe o fărâma de spațiu. Acolo sus sunt regiuni, în care spiritul nostru îi este îngăduit să pătrundă cu condiția de a fi curățit de orice întinăciune, liberat de orice piedică, spre a fi demn de a sbura până acolo» — spunea Seneca acum două mii de ani.

Ce zicem, noi, astăzi?...

Avram Petric

Marile adunări dela Brașov

Dintre orașele Ardealului Brașovul s'a manifestat, până acum, mai intens după actul memorabil dela 23 Aug. Fiind și un însemnat centru industrial cu marile fabrici „Astra”, „S. A. R.” și „D. Voina”, aproape Duminecă de Duminecă muncitorii au ținut întruniri în care și-au spus păsul. Multe din lipsurile lor profesionale au fost și împlinite. Ceea ce este nepotrivit este timpul în care se țin aceste adunări, și anume tot înainte de masă, de dimineața în impuls serviciilor religioase. E o încălcare a tradiției care strică în primul rând chiar muncitorimii. Căci, după cuvântul unui renumit socialist problema muncitorului nu este numai o problemă de salar sau de ordin pur economic; ea este „în egală măsură și una de ordin intelectual, de ordin moral și religios”. Și Sindicatele din Statele Unite știu de acest respect și de importanța acestor probleme.

Dar cea mai grandioasă manifestație publică pe care a văzut-o Brașovul, în noua epocă democratică, a fost adunarea partidului Național-Tărănesc din ziua de 22 Oct. Sala cea mare a „Astreii”, parcul Andrei Mureșanu și încrucișarea de drumuri au fost arhipline. Au vorbit reprezentanții tuturor categoriilor sociale, muncitori, țărani, funcționari, intelectuali și reprezentanți de seamă ai partidului. S'a vorbit răspicat, cuminte și disciplinat. S'a purces mai ales la lămurirea termenilor și înlăturarea unor confuzii împrejurul ideii democratice. S'a manifestat simpatia pentru armata sovietică desrobitoare și pentru marile națiuni unite. Se zice, că după marea adunare dela Alba-Iulia din 1918, Brașovul ar deține acum locul al doilea,

Răspunderi pentru arbitrajul dela Viena

Sub acest titlu, ziarul „Curierul” din Capitală a publicat în pagina întâia a numărului 42 din 31 Octomvrie a. c. un articol al cărui text îl reproducem mai jos.

„E momentul astăzi a scormoni puțin și'n spuza împrejurărilor cari au dus la pierderea Ardealului de Nord în favoarea Ungariei.

Se cunosc îndeajuns motivele minore cari au făcut pe răposatul conte Galeazzo Ciano și pe dl Joachim von Ribbentrop să fie atât de mărinoși față de nesăfioșii noștri vecini dela Vest.

Guvernanții noștri de pe acea vreme — și acest lucru vrem să-l relevăm aici — aveau la dispoziție cel mai bun element de ordin juridic pentru a rezista până la capăt presiunii Romei fasciste și a Berlinului hitlerist, respingând cu demnitate și hotărâre amestecul lor într'o problemă definitiv rezolvată la 1 Decembrie 1918. Acest element se află cuprins în însăși deciziunea consiliului de Coroană din 30 August 1940.

Întâia ședință a acestui Consiliu a început la ora 4 dimineața. Dintre membrii prezenți, au votat contra acceptării arbitrajului axist următoarele zece personalități:

1. I. P. Sf. Sa Mitropolitul Dr. Nicolae Bălan al Ardealului, 2. D. Const. I. C. Brătianu, 3. D. Mihai Popoviți 4. D. I. Mihalache, 5. Generalul Arthur Văitoianu, 6. D. A. Cuza, 7. D. Victor Antonescu, 8. D. Silviu Dragomir, 9. Victor Iamandi (†) și 10. D. Dr. Const. Angelescu.

In aceeași ședință d. general Gh. Mihail, fost șef al Marelui Stat Major, a declarat că Armata noastră e gata de jertfă, după ordinul ce i se va da, cu toate că puterea dușmanilor e covârșitoare.

Pentru acceptarea lui, au votat următorii:

1. I. Gigurtu, atunci prim-ministru, 2. I. P. Sf. Patriarh Nicodim Munteanu, 3. D. Const. Argetoianu, președintele Senatului, 4. D. Al. Vaida-Voevod, președintele Camerei deputaților, 5. D. Gh. Mironescu, 6. D. Andrei Rădulescu, prim-președintele Curtii de Casație, 7. D. Gh. Tătărescu, 8. D. Caracostea, ministrul Educației naționale, Cultelor și Artelor, 9. Nichifor Crainic, ministrul Propagandei, 10. C. Amiral Nicolae Păiș, ministrul Marinei, 11. I. V. Gruia, ministrul Justiției, 12. Ing. Gh. Macovei, ministrul Lucrărilor publice și al Comunicațiilor, 13. Stan Ghișescu, ministrul Agriculturii și Domeniilor, 14. Dr. Victor Gomoiu, ministrul Sănătății, 15. Vasile Noveanu, ministrul Inventarului, 16. Ing. Priboianu, ministrul Inzestrării, 17. Protopopul Ion Moșa (†), 18. Horia Zelea Codreanu (†), 19. General D. Popescu și 20. General Ernest Baliff, administratorul Domeniilor Coroanei.

La 30 August 1940, la ora 24, Consiliul de Coroană s'a întrunit

într'o a doua ședință, spre a lua cunoștință de decizia „arbitrilor” dela Viena.

Cu acel prilej, dnii Iuliu Maniu, Nicolae Iorga (†), I. P. Sf. Mitropolit Dr. Alexandru Nicolescu (†) al Blajului și d. Gh. Brătianu, cari, din motive independente de voința lor, au lipsit dela ședința de dimineață, au luat cuvântul declarând că dacă ar fi fost de față, votau contra acceptării arbitrajului.

Prin urmare, cei mai proeminenți reprezentanți ai voinței poporului român, au respins ideea amestecului altora în afacerile noastre interne. E drept că, numeric, ei au fost covârșiți de cei ce au acceptat arbitrajul. Dar aceștia din urmă, în marea lor majoritate, nu erau membrii de drept ai Consiliului de Coroană. Lăsând la o parte pe membrii guvernului de atunci (d-nii D. Caracostea, N. Crainic, Nicolae Păiș, I. V. Gruia, Gh. Macovei, Stan Ghi-

Din Ardealul desrobit

Ne scrie preotul I. Rafiroiu din comuna Mărtănuș

M'am reîntors în parohia Mărtănuș, jud. Treiscaune, la data de 12 Octomvrie anul 1944.

Am găsit următoarea situație:

1. Biserica. In urma luptelor care s'au desfășurat în regiunea: Brețcu, Mărtănuș și Ojdula, biserica a suferit mari stricăciuni, mai cu seamă turnul, care a fost lovit în plin de un proiectil de tun. Corpul bisericii a suferit avarii mai cu seamă la acoperiș, apoi geamurile au fost complet sfărmate. Biserica a fost murdărită, chiar și sfântul potir n'a fost cruțat, a fost murdărit. Biserica a fost din nou sfințită de mine în ziua de Duminică 15 Oct. 1944, ca să se poată oficia sfintele servicii dumnezeiești. S'au început reparațiile necesare la biserică cu slabele mijloace pe cari le avem. S'au făcut colecte între parohieni, dar cu rezultate slabe.

2. Școala. A fost mai puțin avariata, un colț a fost lovit, care apoi s'a și reparat și este în curs de a se face curățenia necesară pentru ca să se poată începe cursurile.

3. Casele parohiale și dependințele. La câțiva metri de casa parohială a căzut o bombă, care a zdruncinat-o atât de mult, încât nu mai este locuibilă. Bucătăria la fel a fost distrusă. Șura a suferit mai puțin, doar acoperișul care se poate repara ușor. La fântână lipsește lanțul și găleata.

4. Pământul. După cedare, legea exproprierii impropriatării a fost abrogată de unguri, astfel biserica a fost lipsită de veniturile [arânzi]

țescu, dr. V. Gomoiu, ing. Priboianu și V. Noveanu), precum și pe d-nii generali D. Popescu și E. Baliff, protopopul I. Moșa și Horia Zelea Codreanu, cari nu aveau calitatea de membri de drept ai Consiliului de Coroană, situația se schimbă radical, majoritatea constituind-o opoziția împotriva arbitrajului (10 resp. 15 contra 7 voturi).

Postul rege Carol II, și atotputernicul său mare-șambelan Ernest Urdărianu, au voit însă altfel.

Revizuirea acestui proces, cu urmări atât de costisitoare pentru țară, nu poate întârzia.

Desființarea milițiilor franceze

Zilele trecute, ziarele parisiene au anunțat că, guvernul provizor al lui De Gaulle a hotărât ca milițiile franceze să fie desființate, misiunea lor fiind socotită de împlinită. Ele urmează a fi desarmate.

— Retragerea ariergărzilor germane din Grecia a fost tăiată. Orașele Negotin și Raviște sunt în mâinile forțelor jugoslave.

Invățătura zilei

Că Fiul Omului a venit ca să mântuiască pe cel pierdut.
Matei 18, 11

CALENDAR CREȘTIN

Biserica ortodoxă prăznuiește:
Duminică 5 Nov. — M. Galacteon
Luni 6 Nov. — P. Pavel

Serviciu religios

In Catedrala mitropolitană din Sibiu

In fiecare zi dimineața la ora 6^{1/2}, Utrenie și în continuare Sfânta Liturghie. In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „Acatistul Maicii Domnului”.

In Dumineci și Sărbători dimineața la ora 8^{1/2}, Utrenia, în continuare la ora 9^{1/2} Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

Duminică, la 5 Noemvrie 1944 servesc: Prot. Mihail Neagu, consilier Gheorghe Secaș și prof. Dr. Teodor Bódogae; diaconii: Ioan Circov și cons. Alexandru Popa — Predică: cons. Gh. Secaș. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: Pr. Dr. Ioan Chioariu dela parohia Sibiu Inferior.

Nr. 9247/1944 Școl.

1—3

Concurs

Pentru completarea postului de profesor de Religie și de duhovnic dela Școala normală de băieți „A. Șaguna” din Sibiu, se publică concurs cu termen de 15 zile dela întâia apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela Stat, cu eventualele gradații.
2. Locuință în natură, cu luminat și încălzit.

Dela candidați se cere împlinirea următoarelor condiții:

1. Să fie de confesiune ortodoxă.
2. Să facă parte din cler.
3. Să aibă capacitatea de profesor secundar, la Religie, ca obiect principal.
4. Certificat despre serviciile de până acum.

5. Eventual caete recomandatoare sau lucrări științifice ori literare.

Cel numit va avea și obligația de a catehiza la Școala de Aplicație de pe lângă Școala normală de băieți.

Cererile însoțite de toate actele prescrise pentru numiri, se vor înainta în termen legal Consiliului nostru Arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, ședința secției culturale din 23 X 1944.

Consiliul Arhiepiscopesc

frații Ioan și Petru Bărlă, și alții cari ș'au luat lumea în cap de frica ungarilor, așa după cum am arătat la consemnarea familiilor.

Pentru toate acestea drept credincioșii Mărtănușeni cari au mai rămas și au dus povara jugului unguresc:

Roagă cu deosebită smerenie pe Înalt Prea Sfințitul Stăpân și Prea Ven. Cons. Arhiepiscopesc, să ducă plângerile noastre dure-roase la Înaltul Guvern al Țării și roagă să se pedepsească toți aceia cari au săvârșit fapte nelegiuite față de blajinul și ospitalierul nostru neam.

Ei au sângerat pentru Ardeal

-- I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE între ofițerii sovietici răniți --

Sibiu — Într-una din zilele trecute, făcându-ne osebita cinste de-a ne primi într-o audiență particulară, ne-am luat îndrăzneala de a ruga pe I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, să binevoiască a ne împărtăși unele impresii asupra vizitei pe care Înaltul Ierarh a făcut-o ofițerilor sovietici răniți, cari sunt îngrijiți într-un spital de zonă interioară instalat în localul uneia din instituțiile de învățură și educație ale Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Solicitarea noastră i-a făcut plăcere și fără să stea pe gânduri, Înalt Prea Sfinția Sa ne-a spus, pe nepregătite, următoarele [cităm din memorie !]:

Da, am vizitat pe ofițerii sovietici răniți, cari sunt îngrijiți în localul Bisericii noastre din str. O.

Dorința de-a merge cândva acolo, am avut-o de când comandamentul sovietic din loc a instalat spitalul amintit. Luând contact cu conducătorii spitalului, aceștia au întâmpinat cu multă bucurie dorința ce-o nutream.

Eram însoțit de câțiva preoți dela centrul Mitropoliei noastre.

Comandantul spitalului ne-a primit cât se poate de curtenitor. După o discuție cu dânsul și cu ofițerii în subordine, în cursul căreia am aflat multe detalii asupra violențelor comise de nemți împotriva populației URSS și a sfințelor lăcașuri de închinăciune din teritoriile rusești cotoșite de ei, am trecut în saloanele ofițerilor răniți.

Erau mulți. Mai toți tineri. Suportau durerile pricinuite de fierul ucigător cu seninătate și mândrie.

Vizita mea li-a pricinuit o bucurie care m'a surprins și m'a mișcat adânc. Au fost, fără excepție, foarte cordiali.

Unul dintre dâșii mi-a spus:

— Vă mulțumim, Înalt Prea Sfințite, că nu v'a fost greu să veniți în mijlocul nostru.

I-am răspuns că lucrul acesta, pentru mine, este ceva de sine-n-țeles. Am cutreerat în anii din urmă atâtea spitale de răniți din Ardeal, precum și lagărele de prizonieri ruși, ducând pretutindeni un cuvânt de creștinească îmbărbătare și mângâiere, și daruri potrivite.

Alt ofițer sovietic mi-a luat mâna în mâinile sale și câteva minute nu m'a lăsat să mă mișc de lângă patul său.

Dar ceea ce m'a impresionat mai mult, erau răspunsurile ce mi le-au dat la întrebarea: „In ce parte a frontului ai fost rănit?”

— Câmpia Turzii... Turda... Gilău... Târgu-Murăș... Arad... Săcuime...

Ei au sângerat pentru eliberarea scumpului nostru pământ al Ardealului. Un motiv

mai mult ca recunoștința noastră față de acești bravi să nu întârzie.

La plecare, comandantul spitalului și subalternii săi m'au pe-trecut până la poartă și, cum se înnoptase deabinelea, au stăruit atât de insistent să primesc o gardă sovietică de însoțire până la veședința mitropolitană, încât n'a fost chip să-i refuz.

Le-am promis că voi mai merge acolo, ca să văd și trupa rănită.—

Înaltul Ierarh a ținut să sublinieze încă odată moralul ridicat pe care-l dovedesc ofițerii sovietici răniți, precum și să-și manifesteze toată satisfacția Sa pentru devotamentul cu care membrii personalului medical și de serviciu al spitalului înțeleg să-și facă datoria față de pacienții lor.

GRIGORIE T. MARCU

Răspunsul

episcopilor ortodocși ardeleni către I. P. Sf. Sa Mitropolitul Alexe, comentat de presa românească

Ziarele din Capitală au apreciat însemnătatea răspunsului dat de Înalta Cărlarhie ortodoxă ardelenă la apelul adresat Bisericii și poporului român de I. P. Sf. Sa Mitropolitul Alexe al Leningradului și Novgorodului, locțiitor de patriarh. Unele ziare, ca de pildă „Universul”, au reprodus răspunsul, altele l-au rezumat sau comentat în chip elogios.

Astfel ziarul „Timpul”, cu data de 3 Noemvrie, publică sub semnătura dlui C. Albu, un articol de fond intitulat: „Cuvântul Bisericii ortodoxe ardeleni către clerul Rusiei sovietice”.

Autorul articolului socotește scrisoarea colectivă a șefilor Bisericii ortodoxe ardeleni către I. P. Sf. Mitropolit Alexe, ca „ca unul din cele mai importante documente dela 23 August încoace, merit să cimenteze bunele raporturi dintre România și Rusia Sovietică”.

Cu largi citate din scrisoarea-răspuns a Înaltilor Ierarhi ardeleni, dl Corneliu Albu scoate în evidență în deosebi mulțumirile aduse de clerul și poporul ardelen armatei rusești desrobitoare, care continuă în felul acesta o tradiție de ajutorare către Ardeal, începută încă de pe vremea persecuțiilor îndreptate de principii calvini împotriva ardelenilor ortodocși.

Articolul încheie astfel: „Am înregistrat în cele de mai sus o nouă și puternică dovadă că suntem în sfârșit pe drumul cel bun și că chiar în rândurile Bisericii se ridică glasuri dintre cele mai autorizate care să traseze generos raporturile noastre viitoare cu puternica Uniune a Republicilor Sovietice, vecinul și aliatul nostru”.

Răspândiți cu drag

Telegraful Român

Organul lui Șaguna din 1853

SITUAȚIA FRONTURILOR

Marele Stat Major al Armatei Române a dat următorul comunicat asupra operațiunilor desfășurate în 3 Noemvrie:

În Ungaria de Nord-Est, trupele române în cooperare cu trupele sovietice au lichidat toate rezistențele germano-maghiare dela Sud de Tisa și au cucerit mai multe localități.

Între Tisa și Dunăre, trupele sovietice și trupele române continuă să înainteze, pătrunzând până în zona dela Nord de Cze-gléd.

Frontul din Răsărit

Londra 4. — Din Moscova se anunță că armatele rusești au curățit complet republicele baltice.

Pe frontul ungar luptele se desfășoară cu extremă violență. Radio Budapesta a anunțat aseară că armatele rusești au pătruns în Budapesta, dar au fost respinse. Din Moscova nu se confirmă această știre, ci numai se anunță că trupele rusești au ajuns la 15 km. de Budapesta.

Germanii au aruncat în luptă pe frontul ungar ultimele rezerve, rezistând cu îndârjire. În Budapesta domnește o panică nemaipomenită. Mii de unguri părăsesc în grabă capitala. Vehiculele sunt foarte puține pentru că au fost rechiziționate. Populația a blocat străzile cerând ca Budapesta să fie declarată oraș deschis. Cete de derbedei jefuesc în voie, dedându-se la tot felul de tâlhării.

Frontul din Apus

Londra 4 — În Olanda, La Sud de Escout au încetat complet ostilitățile. Nu se mai aude niciun foc de armă. Numărul prizonierilor făcuți în această regiune se ridică la 12.000. Pe insula Walcheren majoritatea germanilor s'a predat.

În Germania, aliații au cucerit o poziție dominantă pe râul Ruhr.

Avioane de tip „Mosquito” au atacat Berlinul. Avioanele de tip „Mosquito” sunt cele mai moderne avioane britanice. Ele pot fi folosite și ca avioane de luptă și în această calitate au doborât 130 avioane germane.

În Italia vremea rea împiedecă orice operațiune.

În Adriatică, 3 distrugătoare germane au fost scufundate.

Frontul din Balcani

Londra 4 — În Jugoslavia se dau lupte pentru cucerirea orașului Monastir. Importantul port Zara a fost ocupat. La Kotor germanii sunt înfrânți. Pe coasta dalmatină se poate naviga în voie, coasta fiind aproape în întregime curățită.

În Grecia se dau lupte la 8 km. de frontiera dintre Jugoslavia și Grecia.

Casa Majestății Sale Regelui

Comunicat

București 4 — Majestatea Sa Regele a primit ieri în audiență de lucru pe domnii:

General de Corp de Armată Adjutant Sănătescu Constantin, președintele Consiliului de Miniștri și ad-interim la Economia națională și Finanțe; Grigore Niculescu-Buzești, ministrul afacerilor externe; General de Corp de Armată Aldea Aurel, ministrul afacerilor interne, și General de Corp de Armată Rădescu Nicolae, șef al M. S. M. al Armatei române.

La dejun, M. Sa Regele a avut invitați pe dnii: General Locotenent Vinogradov, Amiral Bogdenko, General de Gardă Vasilev, Colonel Constantinov, și alți membrii ai Comisiunii pentru aplicarea armistițiului; membrii Casei militare și Civile, dl General Victor Dombrowski, primarul general al Capitalei și dra Nina Dombrowski, și un ofițer de Stat Major ca interpret.

† Constantin Ghiriș. Tânărul diacon de la biserica „Sf. Nicolae Brașov, și secretarul oficiului protopopesc, a trecut la Domnul, după o scurtă și chinătoare boală. De mic copil orfan de amândoi părinții, crescut prin osârdia bunicii sale, și prin ajutoarele date de bis. Sf. Nicolae, par. Ghiriș ajunsese în situația să mângâie pe ai săi și să mulțumească instituția care l-a susținut. În urmă rămân îndoliați soția și un copil.

Dumnezeu să pomenească diaconia lui întru împărăția Sa!

Ultima Oră

București 4 — Guvernul prezidat de dl General adjutant Constantin Sănătescu a demisionat. M. S. Regele a însărcinat pe dl General Constantin Sănătescu să formeze noul guvern. Lista nouilor miniștri a fost prezentată M. S. Regelui și va apare mâine în Monitorul Oficial.

Luni de dimineață nouii miniștrii își vor lua posturile în primire.

Foștii prizonieri de războiu ruși rămași încă în țară se vor prezenta la legiunile de jandarmi pentru a fi îndrumați.

În ziua de 3 Noemvrie, radio Moscova a închinat o emisiune specială tradiționalelor legături ruso-române.

Radio Moscova anunță că armatele rusești au mai cucerit peste 100 localități în Ungaria.

Se prevestesc și alte cuceriri.